maast üles üpawad, ning selle juures „aitäh" hüüdwad. Pärast lahja jagamist kutsutakse jälle kõiki nimepidi laua juure, kus neile esite paar napsu wiina antakse, aga siis ütel-dakse, et joojal natukese siia maksta olla.[1] Tooja wiskab paar kopikat ja tahab ära minna. Kuid teda ei lastakse, öölda: su ei tasu weel wiimseidki napsusid, kes maksab muud pulma ajal joodud napsid. Nii sugune nauplemine kestab senini, kuni jooja pabu raha paneb.

Parast lahja panemist tubb kinkimine noore paarile. Kingitused on, muidugi, kinkijate seisust, mööda. Lahja jagamine, raha pane-mine, ning kinkimine wotwad aja kaest ära. On nad mööda, on ka hommikkäes. Ennamista

[1] Wiimsed kaks pruuki lahja jagamine ja raha korjamine sell wii sil on weel praegu siin pruugitawad.

peti pulmad ja peetakse praegugi: üks päew pruudi kodu, kaks peiu kodu.

Ära mines laulwad pruudi oed ja wennad:

„ Peuekene poisikene,
Meeste kanda kaunikene,
Tundsid tuua minu ödeda,
Tundsid tuua?
Tunne hoida!
Ära lase laste lüüa,
Pääle tulla päiweilise,
Sulase suu awada,
Ole aiana wahela!
Seisa seinana eessa!
Ära lööne ühesta süüsta,
Ära toisesta tõrele,
Ära kopa kolmandesta